

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

1 23 דצמבר 2013

2
3
4

לפני: כבוד השופט אילן סופר

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד חן אביטן

נגד

[Redacted Name]
ע"י ב"כ: עו"ד אלעד שרון

הנאשם:

5
6

הכרעת דין

7 1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של העסקת עובדים מבלי
8 שמסר להם פירוט שכר עבודה ששולם להם על פי דין; וכן לא החזיק באתר
9 עותק של חוזי העבודה של העובדים או תרגום שלהם לעברית. העבירות
10 מפורטות בסעיפים 2(ב)(5) ו-2(ב)(7) לחוק עובדים זרים, התשנ"א – 1991
11 (להלן: החוק).

12
13 2. בהתאם לאמור בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב
14 – 1982, אומר כבר כעת כי החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירות המיוחסות
15 לו.

16
17 3. מן העדויות שנשמעו בבית הדין והראיות שהוגשו לתיק עולה התמונה הבאה:
18 לנאשם משק חקלאי במושב [Redacted] (להלן: המשק). ביום 13.12.2006 התבצעה
19 ביקורת במשק על ידי פקחים מטעם משרד התעשייה המסחר והתעסוקה
20 (להלן: משרד התמ"ת). הביקורת נערכה בעקבות פניית מוקד הסיוע לעובדים
21 זרים, אשר נגעה לעובד ספציפי. מן הפניה עלו תלונות ביחס לתשלום שכר נמוך
22 משכר מינימום, אי מתן טיפול רפואי לעובד שנפצע במהלך עבודתו וכן אי
23 תשלום פיצויים או שכר בגין התקופה בה לא עבד העובד עקב פציעתו.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

4. במהלך הביקורת נמצאו 9 עובדים זרים אשר הועסקו על ידי הנאשם. במועד
הביקורת כאשר התבקש להציג חוזי עבודה עם העובדים, אמר הנאשם
לפקחים כי ברצונו להיוועץ תחילה עם עו"ד, ומשום כך הוא מסרב לתת עדות.
עוד אמר, כי חוזי העבודה של העובדים אינם מצויים ברשותו, כיוון שנלקחו
ממנו על ידי משטרת ההגירה, על ידי שוטרת בשם אורנה. במהלך הביקורת
ביקרו הפקחים במגורי העובדים. בסיום הביקורת זומן הנאשם להתייצב
לחקירה ביום 24.12.06.
5. ביום 24.12.06 התייצב הנאשם לחקירה, הביא עימו מסמכים, והשיב לשאלות
החוקרים. הנאשם מסר נתונים ביחס לשעות העבודה והמנוחה של העובדים,
השכר שהם מקבלים ותנאי העסקתם. הנאשם מסר מידע ביחס לעובד שנפצע,
בגינת התבקשה הביקורת. הנאשם הבהיר כי אותו עובד קיבל טיפול רפואי
ותרופות בעקבות פציעתו ואף ציין כי ברשותו מסמכים המעידים על כך. עוד
הוסיף, כי אשתו היא שלקחה את אותו עובד למיון בבית החולים סורוקה
ופעמיים נוספות לאחר מכן להמשך טיפול במרפאות החוץ.
6. הנאשם הביא עימו לחקירה חוזי עבודה, אך הסביר כי אלו נחתמו לאחר
שקיבל הודעה על הביקורת, שכן החוזים המקוריים נלקחו על ידי משטרת
ההגירה. ביחס לתלושי השכר של העובדים, הנאשם ציין כי הוא אינו מעביר
לעובדים את תלושי השכר שלהם. הוא הסביר כי הוא מחתים כל עובד על
התלוש, ואז מתייק אותו אצלו, כיוון שאם ייתן את התלושים לעובדים, הם
יאבדו אותם.
7. הביקורת לא מצאה דופי בהתנהלות הנאשם ביחס לתנאי העסקת העובדים,
מגוריהם והטיפול הרפואי שניתן לאותו עובד שנפצע. עם זאת, מאחר שבמועד
הביקורת לא נמצאו במשק חוזי העבודה של העובדים, ונוכח הודעת הנאשם כי
הוא אינו מעביר לעובדים את תלושי השכר שלהם, הוחלט להטיל על הנאשם
קנס מינהלי. כתב האישום הוגש, לאחר שהנאשם ביקש להישפט, תחת תשלום
הקנס.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

טענות הצדדים

8.

1
2 **המאשימה** טענה כי יש להרשיע את הנאשם בשתי העבירות המיוחסות לו.
3 ביחס לאי מתן תלושי שכר לעובדים – המאשימה טענה כי הנאשם הודה בכך
4 שהוא אינו נותן את תלושים לעובדים. לטענת המאשימה, מדובר בעבירה של
5 אחריות קפידה, ולפיכך די בהודאה זו כדי להרשיע את הנאשם. גם אם ייקבע
6 כי אין מדובר באחריות קפידה, המאשימה טענה שקיימות ראיות לקיומו של
7 יסוד נפשי של כוונה או רשלנות, בין היתר מאחר שהנאשם הודה שבמקרים
8 אחרים הוא נותן מסמכים לעובדים, דוגמת קבלות על העברת כספים, מבלי
9 לחשוש שהם יאבדו את המסמך. יתרה מכך, עצם העובדה שהנאשם הראה
10 לעובדים את התלושים, מלמדת שהיה עליו לדעת כי חובה עליו למסור להם
11 העתק של התלוש. לטענת המאשימה, הצגת התלוש לעובד מבלי לתת לו אותו,
12 אינה ממלאת אחר התכלית המצויה ביסוד סעיף 24 לחוק, אף במתכונתו טרם
13 התיקון.

14
15 ביחס לאי אחזקת מסמכים באתר – המאשימה טענה כי הנאשם לא מסר
16 לחוקרים חוזי עבודה בעת עריכת הביקורת. המאשימה טענה כי הנאשם מסר
17 גרסאות סותרות בעניין זה, ולפיכך אין לקבל את טענת הנאשם, כי החוזים לא
18 היו מצויים בידיו שכן היה עליו למסור אותם לרשויות. עוד נטען, כי לו היה
19 הנאשם מוסר את החוזים כדבריו למשטרת ההגירה או למשרד התמ"ת, היה
20 מבקש אישור בכתב על כך. העובדה שלא היה אישור כזה בידו מחזקת את
21 הטענה כי יש לדחות את גרסתו.

22 בנוסף, גם אם תתקבל הגרסה ביחס לחוזים, הרי שאין מחלוקת שהנאשם
23 סירב למסור לחוקרים בעת עריכת הביקורת את תלושי השכר של העובדים,
24 למרות שאלו היו בידיו. המאשימה טענה כי גם כאן מסר הנאשם גרסאות
25 סותרות מדוע לא הציג את התלושים, ולפיכך יש לדחות את גרסתו גם בעניין
26 זה.

27 המאשימה טענה כי אין ליתן במקרה זה משקל לאי העדת העובדים ואי ניהול
28 פרוטוקול חקירתם, שכן קיימות ראיות מספיקות אחרות שדי בהן כדי
29 להרשיע את הנאשם.

30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

9.

1 הנאשם טען כי יש לזכותו מכל העבירות המיוחסות לו, מאחר שהמאשימה לא
2 עמדה בנטל להוכיח את אשמתו למעלה מספק סביר, ומאחר שלא עבר כל
3 עבירה. הנאשם טען כי התנהלות המאשימה והשיהוי הרב בהגשת כתב
4 האישום – 4 שנים ממועד הביקורת ו-3 שנים ממועד הבקשה להישפט – פגעו
5 ביכולת ההגנה שלו ויש בהם אף "התנהלות רשלנית וחסרת תום לב" ורק
6 משום כך יש לזכותו.

7

8 ביחס לאי החזקת מסמכים - הנאשם טען כי מלשון החוק עולה כי מדובר רק
9 באי החזקת חוזי עבודה. ביחס לאלו, הרי שכפי שאמר כבר מלכתחילה
10 לחוקרים, החוזים נמסרו למפקחת מטעם משטרת ההגירה, גב' אורנה, על פי
11 דרישתה. הנאשם טען כי היה עקבי בגרסתו זו ויש לקבלה ובהתאם לזכותו.
12 עוד טען, כי המאשימה כלל לא בדקה את גרסתו, למרות שבנקל ניתן היה
13 לעשות כן. מדובר במחדל וברשלנות בחקירה, וגם משום כך יש לזכותו.

14

15 ביחס לאי מסירת תלושי שכר – הנאשם טען כי נוכח העובדה שנהג להראות
16 לעובדים את התלוש, להחתימם עליו ולשמור אותו אצלו, על מנת שלא יאבד,
17 הרי שאין מדובר בעבירה. לטענתו, גישת המאשימה הינה "דווקנית,
18 פורמליסטית, קטנונית וקנטרנית", ומנוגדת לתכלית החוק. לכל היותר מדובר
19 בעבירה טכנית בלבד. בנוסף, הימנעותה של המאשימה להעיד את העובדים,
20 להביאם לעדות מוקדמת או אף לחקרים בעניין זה הינה מחדל, שהביא לפגיעה
21 ביכולת ההגנה שלו. הנאשם טען, כי השיהוי הרב בהגשת כתב האישום, מנע
22 ממנו להביא את בעצמו את העובדים לעדות, שכן הם יצאו כבר את גבולות
23 הארץ.

24 לחלופין, הנאשם טען כי יש לזכותו מכוח הגנת "זוטי דברים". הנאשם אף
25 ביקש כי ייפסקו לטובתו הוצאות הגנתו.

26

10.

27 מטעם המאשימה העיד מר שמעון זגזג, אשר היה המפקח מטעם משרד
28 התמ"ת שהגיע לבצע את הביקורת במשק ביום 13.12.06 ואף חקר את הנאשם
29 ביום 24.12.06.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

1 בין היתר הוגשו באמצעות מר זגוג המסמכים הבאים : מזכר ובו תאור המקרה
2 מיום עריכת הביקורת (ת/1); התלונה שהוגשה על ידי מוקד הסיוע לעובדים
3 זרים (ת/2); דרישה להמצאת מסמכים מיום 4.12.06 ו-13.12.06 (ת/3, ו-ת/4);
4 רשימת העובדים הזרים במשק (ת/5); חקירת הנאשם מיום 24.12.06 (ת/6);
5 תלושי שכר (ת/7); פרוטוקול ממועד הביקורת (נ/1); ומסמך בנוגע לתלונה
6 מטעם מוקד הסיוע לעובדים זרים (נ/2).
7 מטעם ההגנה העיד הנאשם.
8

דין והכרעה

אי החזקת מסמכים במקום העבודה

11

12 **סעיף 2(ב)(5) לחוק עובדים זרים** קובע כי מעביד אשר אינו מחזיק, בהתאם
13 להוראות סעיף 10 לחוק, עותק של חוזה עבודה או תרגום לעברית ממנו, או
14 מסמכים נוספים במקום, כאמור באותו סעיף, או אינו מוסר הודעה כאמור
15 באותו סעיף – עובר עבירה פלילית.

16
17 סעיף 10 לחוק עובדים זרים קובע כדלקמן:

18 "10. (א) מי שמעביד עובד זר יחזיק במקום העבודה שבו מועסק העובד
19 הזר עותק של חוזה העבודה עם העובד הזר ותרגום נכון שלו בשפה
20 העברית, וכן מסמכים נוספים שקבע השר בהסכמת שר הפנים;
21 ואולם רשאי המעביד להחזיק את המסמכים האמורים במקום שבו
22 הוא מנהל את עסקיו, ובלבד שהודיע על כך בכתב לממונה ולמי שקבע
23 השר; ההודעה תכלול גם את המען שבו יוחזקו המסמכים כאמור.
24 (ב) השר, בהסכמת שר הפנים, רשאי לקבוע סוגי מסמכים שחובה
25 על המעביד להחזיק כאמור בסעיף קטן (א)."

26
27 12.

28 אין חולק בענייננו שהנאשם אמר לחוקרים במועד הביקורת, כי חוזה העבודה
29 של העובדים אינם מצויים בידו. ממילא לפיכך לא היו החוזים "במקום
30 העבודה" אותה עת ולא ניתנו לחוקרים במועד עריכת הביקורת.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

- 1 מר זגוג העיד כי הנאשם קיבל הודעה על הביקורת יום לפני שזו נערכה, על
2 מנת שיוכל להתכונן אליה. עוד העיד, כי ביום הביקורת סירב הנאשם לשתף
3 פעולה, למסור מסמכים או להיחקר, בטענה שברצונו להיוועץ עם עו"ד. מר
4 זגוג העיד כי סירוב זה פגע בחקירה והביא לכך שלא ניתן היה "לבצע חקירה
5 יסודית ולחשוף דברים בצורה מקצועית. זה נותן למעסיק את האפשרות ליצור
6 "מה שהוא רוצה" עם המסמכים." (פרוטקול עמ' 13 ש' 20-24).
- 7
- 8 אלא שהנאשם הציג הסבר מדוע לא היו החוזים בידיו. לטענתו, נאלץ למסור .13
9 את החוזים למפקחת מטעם משטרת ההגירה, גב' אורנה - לבקשתה. הנאשם
10 חזר על הסבר זה גם בחקירתו ביום 24.12.06 (ראו עדותו של מר זגוג,
11 פרוטוקול עמ' 15 ש' 27-29. ראו גם ת/1 – תיאור מקרה ממועד הביקורת, ש'
12 13-15; ת/6 - חקירת הנאשם מיום 24.12.06, ש' 39-41).
- 13
- 14 המאשימה טענה כי הנאשם, בעדותו בבית הדין, שינה גרסתו בעניין חוזי .14
15 העבודה. ואכן, מן הפרוטוקול עולה כי הנאשם מסר בעדותו גרסה שונה, לפיה
16 נמסרו המסמכים למשרד התמ"ת, ולא למשטרת ההגירה:
17 כאמור, במועד הביקורת ובחקירתו הסמוכה לאחר מכן העיד הנאשם כי
18 המסמכים נמסרו לגב' אורנה ממשטרת ההגירה. גם בתחילת עדותו בבית הדין
19 העיד הנאשם כי בעקבות האירועים עם העובד שנפצע, אשר ברח כאמור ונתפס
20 על ידי משטרת הגבולות – זומן לחקירה במשטרת ההגירה, שם נתן את
21 החוזים. "במשטרת ההגירה עשו לי חקירה אח"כ לקחו אותי למשרדי התמ"ת.
22 במשטרת ההגירה מסרתי את החוזים." (פרוטוקול עמ' 24 ש' 23-25). עם זאת,
23 לאחר מכן העיד "זה לא היה משטרת ההגירה, אלא משרד התמ"ת. הבחור
24 שהיה כאן הוא שייך לתמ"ת קומנדו תמ"ת... אני לא זוכר אם הוא לקח"
25 (פרוטוקול עמ' 26 ש' 10-21).
- 26 הנאשם נשאל בחקירה חוזרת בעניין שינוי גרסתו:
27 "ש. במועד ביקורת אתה מציין שם של חוקרת אורנה. ב-13.12 זו
28 הפעם הראשונה אתה כבר מציין את אורנה, מתי מסרת
29 לאורנה את החוזים

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

- 1 ת. קשה לי לזכור 7 שנים אחורה. הייתי במשטרת ההגירה ונתתי
2 להם מה שרצו חוזים, תלושים. לאורנה מסרתי את החוזים
3 באותו יום שנחקרתי ב – 24 . באותו יום נחקרתי גם במשרדי
4 התמ"ת וגם במשטרת ההגירה.
- 5 **ש. תנסה להיזכר.**
- 6 ת. זה ברור שהם היו אצלי פעם שניה. אני לא זוכר אם בפעם
7 הראשונה היו אצלי התמ"ת או משטרת ההגירה."
8 (פרוטוקול עמ' 27 ש' 15-7).
- 9
- 10 מן האמור עולה, כי הנאשם לא יכול היה לומר בוודאות, האם המסמכים ניתנו
11 למשטרת ההגירה, או למשרד התמ"ת. עם זאת, בשל חלוף הזמן ממועד עריכת
12 הביקורת ועד לעדותו בבית הדין – 7 שנים – ניתן לקבל שהנאשם אינו זוכר
13 עוד את הפרטים באופן מדויק. במיוחד נכון הדבר, נוכח עדות הנאשם, אשר
14 לא נסתרה בעניין זה, כי נחקר בעניין העובד שנפצע הן על ידי משטרת ההגירה
15 והן על ידי משרד התמ"ת, באותו יום. ויודגש, סמוך למועד האירוע, מסר
16 הנאשם גרסה עקבית, לפיה המסמכים נמסרו למשטרת ההגירה. רק בעדותו
17 בבית הדין, בחלוף 7 שנים, לא היה בטוח עוד למי נמסרו המסמכים. לטעמי,
18 אין בעניין זה לבדו, כדי להטיל דופי בגרסתו.
- 19
- 20 המאשימה טענה כי העובדה שהנאשם לא הציג מסמך כלשהו המאשר כי מסר
21 את המסמכים, מביאה למסקנה שיש לדחות את גרסתו בעניין זה. עם זאת,
22 הנאשם העיד בבית הדין כי לא נמסר לו כל מסמך כאמור, ולדבריו "אם הייתי
23 מקבל מהתמ"ת אישור על המסמכים שמסרתי אז הייתי נותן" (פרוטוקול עמ'
24 27 ש' 18-17). המאשימה מצידה, לא הביאה ראיה כלשהי, כי אישור בכתב או
25 מסמך אחר ניתן במקרים מסוג זה כדבר שבשגרה.
- 26
- 27 זאת ועוד, המאשימה לא עשתה כל ניסיון לבדוק את גרסת הנאשם. מר זגזג
28 אישר, כי המשרדים בהם ישבו אותה עת, היו באותו בניין בו ישבה גם משטרת
29 ההגירה. **מר זגזג אף העיד כי הוא הכיר חוקרת בשם אורנה במשטרת**
30 **ההגירה** (פרוטוקול עמ' 17 ש' 24-17). לכאורה, לא היתה כל מניעה מצד

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

- 1 המאשימה לנסות ולבדוק את טענת הנאשם. אלא שהמאשימה, מטעמיה,
2 בחרה שלא לעשות כן.
3
- 4 **במצב דברים זה, דעתי היא כי גרסת הנאשם מטילה לכל הפחות ספק סביר**
5 **ביחס לחוסר יכולתו למסור את חוזי העבודה בעת עריכת הביקורת. אמנם לא**
6 **ניתן לקבוע בוודאות האם חוזי העבודה נמסרו על ידו למשטרת ההגירה או**
7 **למשרד התמ"ת ומשום כך לא היו בידי אוחה עת. עם זאת, קיים ספק בעניין**
8 **זה, וספק זה פועל לטובת הנאשם.**
9
- 10 16. לאור האמור, יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מעבירת אי החזקת
11 מסמכים.
12
- 13 **אי מסירת תלושי שכר**
- 14 17. **סעיף 2(ב)(7) לחוק** קובע כי מעביד אשר אינו מוסר לעובד זר תלוש שכר, בו
15 נכללים פרטי השכר ששולם לעובד, כאמור בהוראות סעיף 24 **לחוק הגנת**
16 **השכר, התשי"ח-1958** – עובר עבירה פלילית. סעיף 24 **לחוק הגנת השכר,**
17 **התשי"ח – 1958** כנוסחו במועד הרלבנטי לתביעה (לפני תיקון מס' 24) קבע כי
18 מעביד חייב לנהל פנקס בדבר שכר עבודה המגיע לעובדיו, והשכר ששולם להם,
19 וכן חייב הוא למסור לעובדיו, בכתב, פירוט שכר העבודה ששולם והסכומים
20 שנוכו.
21 המאשימה טענה בענייננו, כי הנאשם לא מסר לעובדיו תלושי שכר. נציין, כי
22 לא היתה טענה כלשהי בדבר פרטים אשר היו חסרים בתלוש.
23
- 24 18. כאמור, המאשימה טענה כי הנאשם הודה למעשה בכך שלא מסר לעובדיו את
25 תלושי השכר. ואכן, הנאשם לא חלק על כך שבפועל התלושים נותרו בידי:
26 **"תאילנדים באים וכל אחד רואה את התלוש שלו וחותרם ואם הוא רוצה לקחת**
27 **את התלוש הוא לוקח. בדרך כלל הם רואים את הסכום למטה והם עושים את**
28 **החישוב ויודעים."** (פרוטוקול עמ' 24 ש' 15-13). הנאשם נשאל מדוע לא נתן
29 את התלוש לעובדים והשאיר לעצמו עותק. כך, אם העובד יאבד את התלוש,
30 יותר עותק בידי הנאשם. הנאשם השיב **"יש עותק אחד במשרד שברגע**

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

- 1 שהעובד רוצה הוא יכול לקבל. המשרד פתוח בפניו. הוא בא ובודק. כאשר
2 הוא חותם אני בא עם הכסף אחרי שהוא חותם אחרי שבדק אם זה דף אחד.
3 הוא חותם רק אח"כ ולא קודם לכן. התאילנדים הם לא פראירים. " עוד
4 הוסיף " התלוש נמצא מתויק במשרד וגם בהנה"ח , וגם אצלי ... העובד יכול
5 לקבל את זה מתי שהוא רק רוצה. אני נותן לעובד טלפון שאם יש לו קצר
6 בחדר, או בעיה בטרקטור כל בעיה יש לו מספר טלפון. זה אף פעם לא קורה
7 כי הוא מקבל את הכסף במזומן. או שאני נותן לו קבלה של העברה
8 לתאילנד. " (פרוטוקול עמ' 26 ש' 22-26, 31-32 ; עמ' 27 ש' 1-4).
- 9
- 10 19. מעדות הנאשם עולה כי התלושים הוצעו לעובדים אך אלו בחרו שלא
11 להותירם בידיהם. עוד עולה מן העדות, כי העובדים ראו את התלושים מידי
12 חודש, טרם ניתן להם השכר, קראו והבינו אותם, ואף חתמו עליהם לאישור.
13 המאשימה לא הפריכה את עדותו של הנאשם בעניין זה.
- 14
- 15 20. המאשימה נתנה משקל רב לסתירות שעלו בעדותו של הנאשם, ביחס לאי
16 מסירת תלושי השכר. מר זגוג העיד כי הנאשם טען תחילה שאשתו מנהלת את
17 הנושא והוא אינו יודע היכן הם נמצאים. מר זגוג אף העיד, כי הנאשם נשאל
18 האם הוא מוכן ליצור קשר עם אשתו כדי לברר היכן התלושים, אך הנאשם
19 השיב שברגע שנאמר לו שמדובר בחקירה באזהרה, לא רצה להפיל עצמו ;
20 לאחר מכן אמר שהוא מתייק בעצמו את התלושים ולא אשתו וטען שנעשה
21 ניסיון להפילו ; ולבסוף הודה שכלל אינו מעביר את התלושים לעובדים.
- 22
- 23 הנאשם בעדותו בבית הדין נשאל מדוע לא הציג לחוקרים את תלושי השכר
24 במועד עריכת הביקורת. הוא השיב, כי ברגע שנודע לו שמדובר בחקירה
25 באזהרה, ביקש להתייעץ עם עו"ד וממנה הבין כי הוא יכול להגיש מסמכים גם
26 לאחר מספר ימים. לטענתו, אף אמר זאת לחוקרים במעמד הביקורת
27 (פרוטוקול עמ' 25 ש' 16-30). הנאשם חזר על הטענה שהסיבה לאי מסירת
28 תלושי השכר נעוצה בכך שנאמר לו שמדובר בחקירה באזהרה. לטענתו, משום
29 כך אמר שהוא אינו יודע היכן הם כי אשתו מטפלת בנושא (ראו פרוטוקול עמ'
30 26 ש' 1-7 ; ש' 27-32).

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

21. אציין, כי לא מצאתי שיש ליתן משקל רב לסתירות כאמור בעדותו של הנאשם. ראשית, לא מצאתי כי הסתירות היו כה משמעותיות. הנאשם הסביר כי חוסר שיתוף הפעולה שלו היה תגובה להודעת החוקרים, כי הוא "תחת אזהרה". במצב דברים זה, אין זה מופרך שיבקש להתייעץ עם עו"ד טרם שייתן עדות או יגיש מסמך כלשהו לחוקרים. בנוסף, וזה העיקר, לגופו של עניין הנאשם הודה כבר מן ההתחלה כי הוא שומר את תלושי השכר של העובדים אצלו. בעניין זה לא השתנתה גרסתו ועדותו היתה עקבית לאורך כל הדרך. לפיכך, לא מצאתי מקום להטיל ספק גם בדבריו ביחס לכך שהעובדים ראו את התלושים ואף חתמו עליהם. על התלושים אשר הוגשו על ידי המאשימה, אף מופיעות חתימות הנחזות כחתימה של עובד זר (ת/7).
22. **המאשימה לא נתנה הסבר מניח את הדעת, מדוע לא נחקרו העובדים בעניין התלושים ובעניין החתימות שהופיעו עליהם.** מר זגזג נשאל האם נבדקה טענת הנאשם, כי הוא מחתים את העובדים על התלושים ובהתאם החתימות המופיעות על התלושים שייכות לעובדים. לטענתו, במועד קבלת התלושים, לא יכלו לאמתם, שכן אלו ניתנו להם במשרד, ביום 24.12.06, ולא במועד עריכת הביקורת. עם זאת, מר זגזג גם העיד כי במועד הביקורת ובאופן כללי באותה תקופה, לא היו מתורגמנים: "בתקופה ההיא לא זכינו לראות מתורגמנים, זכינו במעט מאוד מתורגמנים... עשינו מה שאפשר לעשות בכלים שניתנו לנו." (פרוטוקול עמ' 18 ש' 13-14). יתרה מכך, מן העדות והראיות עלה, כי גם לו היו התלושים נמסרים במועד עריכת הביקורת, לא ניתן היה לשאול את העובדים על כך, כיוון שבמקום לא היה מתורגמן.
- זאת ועוד, **מיעוט המתורגמנים אינו מסביר מדוע לא הביאה המאשימה את העובדים להעיד עדות מוקדמת בבית הדין.** כשנשאל על כך מר זגזג, השיב "אני לא מתעסק עם דברים כאלה" (לעיל, ש' 1-2). המאשימה לא הציגה כל סיבה אחרת בשלה לא הובאו העובדים להעיד עדות מוקדמת בעניין זה, ורק ציינה בסיכומיה כי הדבר אינו מעלה ואינו מוריד, כיוון שקיימות ראיות אחרות המוכיחות את אשמת הנאשם.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

23. עולה מכל האמור, כי ייתכן, שמהבחינה הטכנית, הנאשם פעל בניגוד לאמור
בסעיף 2(ב)(7) לחוק. ההסתייגות הקיימת בקשר לכך נעוצה בטענת הנאשם
לפיה העובדים ביקשו שלא להשאיר את תלושי השכר אצלם. **כלומר, היסוד
העובדתי של מסירת תלושי השכר לעובדים התקיים לפחות בכך שהנאשם
הציע זאת לעובדים ולאחר מכן העובדים החזירו את התלושים לנאשם.** מאחר
והיכולת להוכיח זאת בעדויות העובדים נמנעה בשל מחדלי החקירה של
המאשימה, לא ניתן לקבוע כי היא הוכיחה מעל ומעבר לכל ספק סביר את
יסודות העבירה ולפחות התעורר ספק בקשר ליסוד הנפשי הנדרש, מכוחו יש
לזכות את הנאשם.
לאור כל האמור, משהתעורר ספק סביר בענייננו, כפי שפורט לעיל, הרי שיש
לזכות את הנאשם מן העבירה של אי מסירת תלושי שכר.

12
13 משהגעתי לתוצאה זו מתייטר הצורך בהכרעה בשאלה אם עומדת לנאשם
14 הגנת "זוטי דברים".

סוף דבר

26. אשר על כן, הנאשם מזוכה מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום: מן
העבירה של אי החזקת מסמכים ומן העבירה של אי מסירת תלושי שכר.

27. נוכח הסכמת הצדדים, הכרעת הדין תישלח אליהם בדואר.

23. ניתנה היום, כ' טבת תשע"ד, (23 דצמבר 2013), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אילן סופר, שופט

24
25

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 41750-04-10

1
2

